

[O. Kier.]

Dag foreligger for det høje Ting, vil virke paa den Maade. Jeg tror, at vi maa indrømme, at Procenterne er for smaa. Jeg tror, vi maa indrømme i Dag, at den Finansieringsmaade, som sikres igennem Laangivning ud over de 30 pCt., ikke er tilstrækkelig. Jeg tror, at vi maa forsøge at liste os ind paa den Form, som er angivet i Loven om en Kreditfond, som ogsaa blev diskuteret under sidste Udvalgsbehandling, blot paa en saadan Maade, at det kan virke smidigere under Hensyntagen til de mindre Forhold, som denne Lov omfatter. Jeg tror endelig, at det for at faa Loven anvendt paa den Maade, som Rigsdagen ønsker, vil være nødvendigt, at der bliver fastslaaet ensartede Fradragsbestemmelser for Udgifterne i Skatteregnskabet, og jeg tror, at man paa det Punkt skal gaa saa lempeligt frem, som man i det hele taget kan, for at faa fremmet Arbejdet efter denne Lov.

Vi slutter os altsaa til de Ønsker, som her i Tinget er fremsat om en Udvalgsbehandling. Den behøver ikke at vare længe. Vi tilsiger vor Støtte til hurtig Fremme af Lovforslaget i Udvalget, saaledes at det i næste Uge meget hurtigt kan komme til anden Behandling og saa forhaabentligt snarest blive vedtaget. Forhaabentligt lykkes det at finde en saadan Form for Loven, at den kan virke til Gavn for Beskæftigelsen i de Maaneder, der nu stunder til.

Valdemar Sørensen: Jeg er ligesom de foregaaende Talere enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Anvendelsen af den Lovgivning, vi her staar over for, i den Periode, der er gaaet siden dens Vedtagelse, har været en Skuffelse. Nu ser jeg jo ligesom andre med Tilfredshed, at den højtærede Minister udvider Lovens Omraade paa den Maade, at der trækkes flere Ejendomme ind under den, og jeg tror, at dette er en meget gavnlig Foranstaltning for at lokke det Arbejde frem, som ligger i hele den Række af Ejendomme, som her er Tale om. Men jeg vil dog gerne samtidig sige, at for saa vidt denne Lov i Hovedsagen er en Beskæftigelseslov, saa synes jeg, at naar Lovens Midler ikke kan finde Anvendelse, hvor man har tænkt sig, maa man tænke paa andre Omraader, hvor Reparationsarbejder kunde være formaalstjenlige. Jeg har set den Interesse, der er oppe om Reparationsspørgsmaalet i danske Sejlskibsrederkredse, og jeg vil i denne Forbindelse gerne henlede Opmærk-

somheden paa den Vigtighed, det er af for os, at den Flotille af smaa Sejlskibe, vi i Øjeblikket har, holdes i forsvarlig Stand. For Tiden ser vi, hvad det kan betyde for Tilførselen af Brændsel fra den ene Del af Landet til den anden, og for saa vidt man her kunde skaffe en Del Arbejde frem, synes jeg det var en Overvejelse værd at faa taget Spørgsmaalet op til Behandling.

Den Udvidelse, der her foreslaas med Hensyn til Ejendommene, er vel nok den vigtigste Bestemmelse i Lovforslaget, og dog regner jeg det ogsaa for meget rigtigt og rimeligt, at man foretager alle de andre Udvidelser, som Lovforslaget bringer. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelheder — de foregaaende Talere har nævnt en Del af dem —, men jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at ligesom det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har jeg Indtryk af, at den Maade, hvorpaa man sigter de Ejendomme, der kan gives Tilskud til, navnlig her i Københavns Kommune, ikke er saa smidig, som den burde være. Nu staar der som bekendt i Loven, at Betingelsen for Tilskud er, at Ejendommen, naar det paagældende Reparationsarbejde er udført, skal være i god og forsvarlig Stand. Der paalægges man altsaa Tilsynet med Reparationerne ligefrem den Pligt at sige, naar en Ejer har søgt om et Tilskud eller Laan til det, der i Øjeblikket er det mest formaalstjenlige, nemlig Tætnings- og Varmeisoleringsarbejder, at han ikke kan faa det, medmindre Ejendommen, naar disse Arbejder er udført, som Helhed er i fuldt forsvarlig Stand. Det tror jeg er et lidt skarpt Forlangende, og saa vidt jeg kan se, foregaar ogsaa her i København Afgørelsen paa Grundlag af en Klassificering af Ejendommene som lejlighedsvis har hindret Reparationsarbejde i at blive udført. Jeg tror, at man skulde være opmærksom paa, at det er lidt farligt at stille et Krav som det nævnte, naar Samfundet som Helhed af andre Hensyn er interesseret i, at disse bestemte Reparationsarbejder bliver udført.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg desværre fik Ret i den Betragtning, jeg gjorde gældende ved første Behandling af Loven her i dette høje Ting, at vel var det rundelike Tilskud, Loven indeholdt til Reparationsarbejders Udførelse, men de paagældende Ejere og Lejere skulde dog skaffe de 70 pCt., og at denne Omstændighed i Tider, hvor Adgangen til Pengemidler til Dækning af mere end det allermost nødtørftige Behov er indskrænket en hel Del, ogsaa vilde sætte sit Præg paa An-